

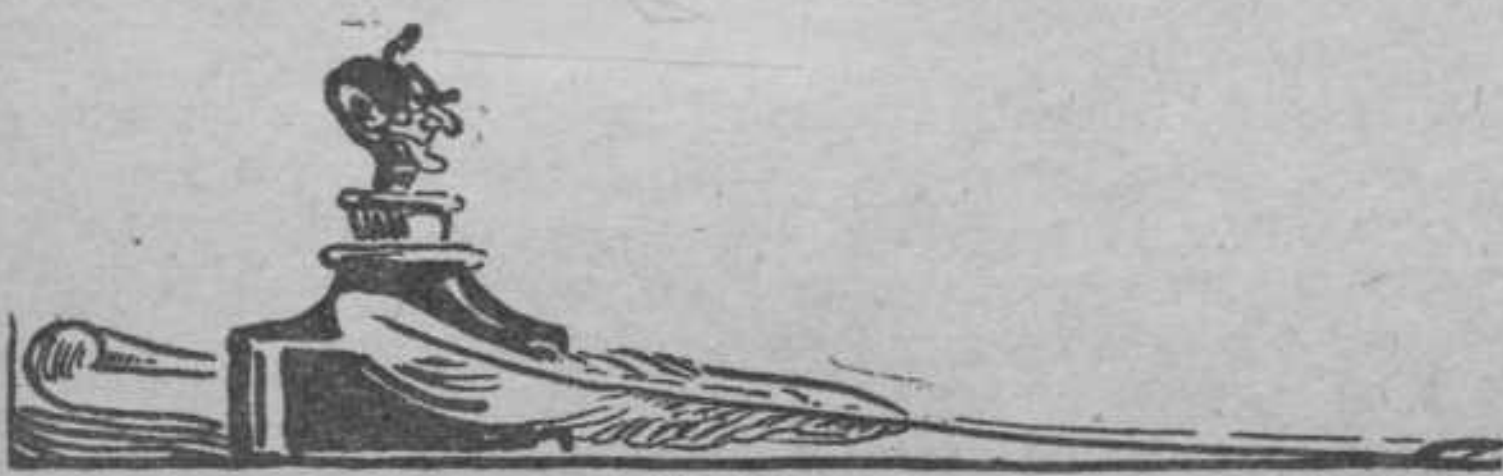
DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET DELFTSCH STUDENTENCORPS

HOOFDREDACTEUR: B. SUURENBROEK. GRIFFIER: W. VAN LUTTERVELT. REDACTEUREN: A. H. BLOM
G. H. W. MEEDER — R. RADEMAKER — H. SALM.

VERSCHIJNT WEKELIJKS, BEHALVE IN DE VACANTIES. — DE JAARGANG LOOPT VAN SEPTEMBER TOT
SEPTEMBER. — ABONNEMENT VOOR NIET-LEDEN V/H D.S.C. f 6.— PER JAAR. — LOSSE NUMMERS f 0.25
ADVERTENTIE: PER VAK f 8.— (1/24 PAGINA).

UITGAVE EN ADMINISTRATIE: DELFTSCHE UITGEVERS MAATSCHAPPIJ — OUDE DELFT 101
18e JAARGANG 14 DECEMBER 1945 6 BLZ. No. 5

REDACTIONEEL

Het is warm in de Redactiekamer. Maar het is koud in de zalen van de Sociëteit. Het is koud binnen. Juist bij U is het binnen koud. En niet alleen koud in Uw externe binnen, maar in het allerinternste innerlijk van Uw geest. Uw visie op alles wat U zou kunnen raken, Uw uitingen, Uw zwijgen... Dat alles is verkleumd en ontoegankelijk koud. Daarom heeft het weinig zin, dat wij den inhoud van een heete, overlopende maat op U laten stroomen. U bent te koud om U te kunnen verwarmen, laat staan te branden. Maar deze koude feiten laten nu eenmaal het vat overkoken... op U.

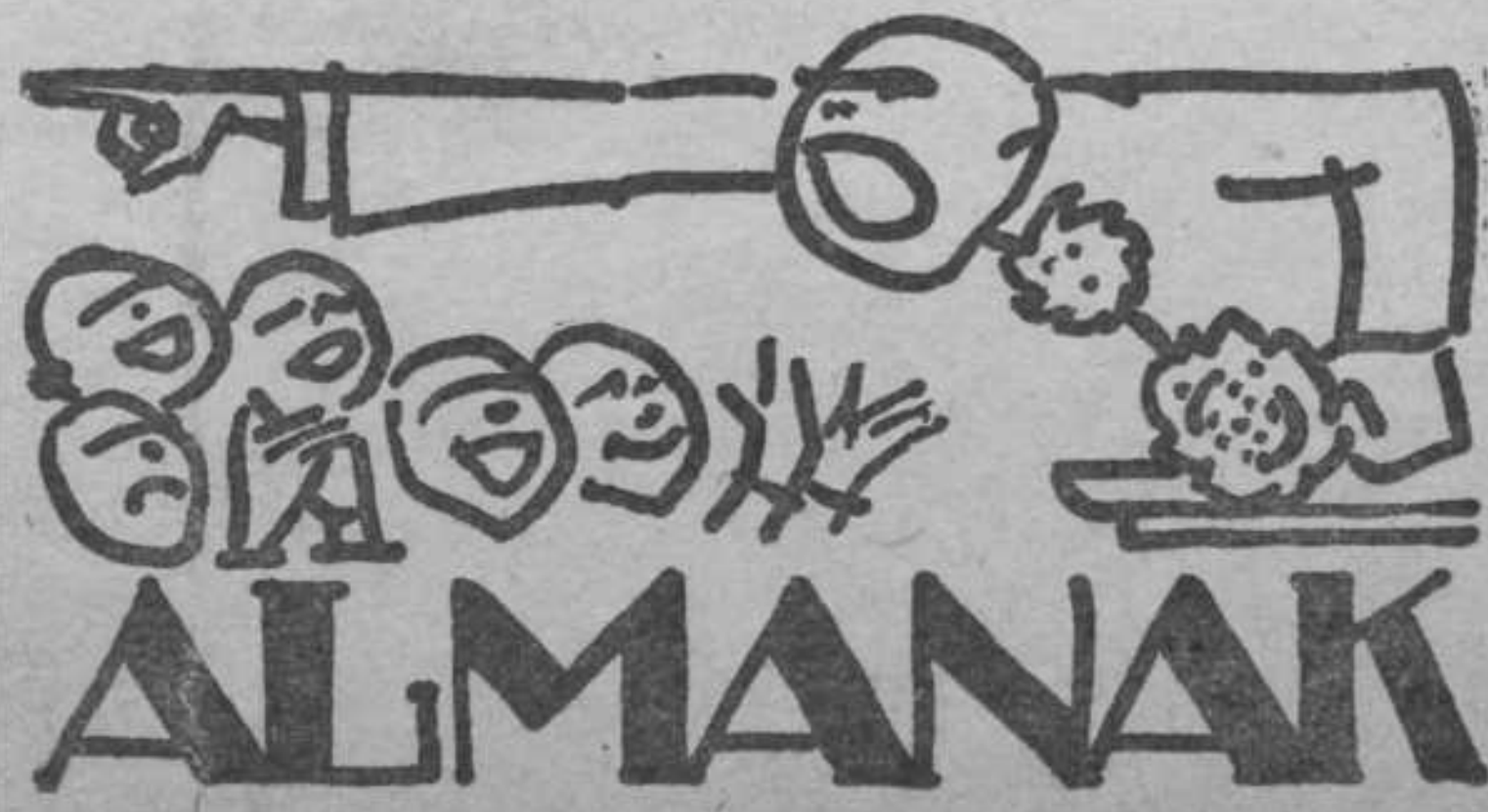
Wanneer U vijgt over dat buitengewoon geslaagde Heerenconcert, dan toont U precies, dat U er niets van begrijpt. U heeft de sfeer niet gevat.

Als U de laatste D.S.A.F.V.-bijeenkomst aprèz tout toch wel geslaagd vond, dan toont U er nogmaals niets van te snappen.

Wanneer U met een meewarig gezicht debatingavonden bijwoont zonder iets positiefs te produceeren, dan zijn wij daar blij om.

Als U met een schouderophalen reageert op een mededeeling van het Bestuur, dat de Sociëteit na 8 uur gesloten is, dan.... Gaat naar al Uw stambioscopen. Daar is het warm, althans warm genoeg voor U.

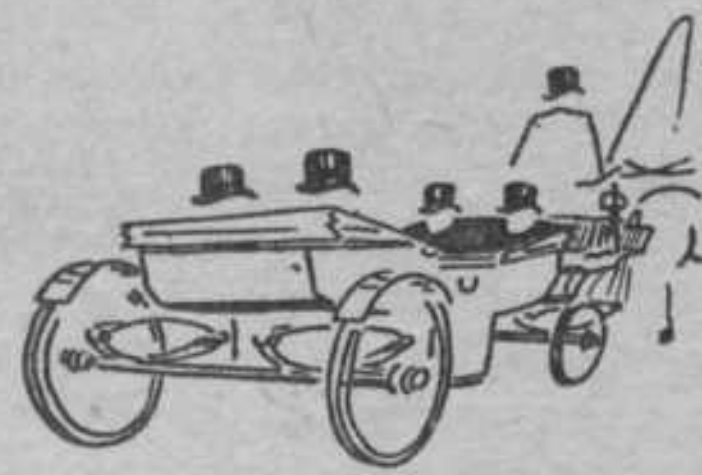
Weest ethisch in Uw gedachten en daden.
Wordt nooit persoonlijk.
Breekt niemand ronduit in zijn gezicht af.
Verstopt vooral steeds Uw kleine ergernissen.
Braakt desnoods Uw eigen gal uit in den kotsbak, maar laat geen spetter er van op iemand anders vallen.
Bravo, gaat zoo voort. Zoo bouwt U mede aan een goed Corps met goedige lidmaten.

Wij, Corneille C. Visser, Vice-President van de Commissie tot Redactie van den Delftschen Studenten Almanak voor het jaar 1946, constateeren dat geheel volgens onze verwachting Uw bijdragen tot een minimum beperkt gebleven zijn.

Evenwel voelen wij, Corneille C. Visser, ons er alsnog toe gedrongen den 92sten Almanak aan U uit te reiken na onze rede uit te spreken op Vrijdag 21 December ten vijf ure in de middenzaal van de Sociëteit „Phoenix”.

CORNEILLE C. VISSER,
Vice-President

844A

'T STOEPJE

Mijnheer de Hoofdredacteur.

Gedurende een langen tijd heb ik met veel zorg een traditioneele hoeveelheid schroom gekoesterd en bemoederd. Mocht ik mij gedrongen voelen mij tot U te richten, dan zou ik dit niet zonder dit dierbare bezit gedaan hebben.

Mijn zorgen waren goed. Mijn bezit vermenigvuldigde zich, vele malen. Ik werd slaaf van mijn schroom.

Thans hebt Gij met één slag mijn eigendom weggevaagd. Een groote kracht dwingt me mij tot U te wenden. Ik doe dit nu ook, zij het zonder schroom.

Mijnheer de Hoofdredacteur, ik wend me tot U om hulp. Al mijn gedachten stormen om één enkel klein houvast. Ze staan op het punt dit te verliezen, en dan... ik weet het niet. Helpt Gij mij.

Laat ik eerst probeeren U iets van het ontstaan en het wezen van dezen geweldigen storm en dit kleine houvast te beschrijven.

Het was den 4den September van dit jaar, dat ik met een stevig bouwwerk de Societeit „Phoenix” binnenstapte. Mijn gebouw was comfortabel ingericht met vele soorten zitjes, divans en bedden. In en op al deze rustplaatsen nestelden mijn gedachten zich in zalige rust. Nauwelijks was ik binnen, of deze rust werd verstoord. Het prachtige gebouw werd zwaar beschoten. Na enkele dagen was er niets meer van over. Slechts een stofwolk van grooten omvang markeerde de plaats waar het gestaan had. Alle gedachten waren omgekomen.

Precies 3 maanden later, den 4den December 1945, was de toestand weer geheel anders. Het stof was neergedwarreld. Weldadige regens hebben het gebonden tot één vruchtbare laag. Er boven zweefden in wilde horden nieuwe gedachten. Allen zochten een veilige rustplaats. Eén groep is reeds bezig een nieuw gebouw op te richten. Hun leider heeft tot devies: „Oordeelt niet zonder reden”. Het Bouwwerk zal den naam „Ethiek” dragen.

Den 3den December schudde het nieuwe gebouw op haar grondvesten. Een slag van Uw hand trof mij toen ik, verbonden als ik mij met U voelde als minnaar van dezelfde sport, U met „Ben” begroette. Alle gedachten staakten hun arbeid. Het was tijdens dezen chaotischen toestand, dat Gij even later langs mij fietste en ik deed alsof Gij er niet reed. Slechts de leider hervatte na eenigen tijd zijn arbeid. De andere gedachten schaarden zich om een nieuwen leider, een bruto. Door de verwarde toestand was deze er in geslaagd zich naar voren te werken. Zijn devies was: „Alle beschaving is slechts een laagje vernis”.

Thans Keeren zij zich gezamenlijk tegen hun vroegeren leider. Reeds breken zij zijn bouwwerk af.

Mijnheer de Hoofdredacteur, Gij als Beschermheer der Ethiek, helpt Gij mij. Schenkt Gij mij de reddende gedachte, de gedachte die de reden van Uw slag verklaart en door welker bemiddeling de wederopbouw hervat kan worden. In vast vertrouwen op Uw reddende hulp, verblijf ik met de meeste hoogachting, Uw dienstwillige dienaar,

J. J. VAN MONSJOU.

Mijnheer van Monsjou.

Ten tweede male ben ik gedrongen de pen te voeren tegen misvattingen die er heerschen onder Uw jaargenooten.

Het zal U, naar ik uit uw Stoepje heb begrepen, plezierig aandoen dat deze pen niet hardhandig is en dat de postbode, die trouw des Zaterdag uw weekbladen en letteren in de bus schuift, U met het O.O. „De Spiegel” niet hard om Uw impermeabel hersenomhulsel slaat.

Ik zal trachten U de zaak duidelijk, eenvoudig en helder uit één te zetten, er mij wel van bewust zijnde, minder effect te sorteeren dan de postbode zou doen.

Ik ken U niet Mijnheer van Monsjou, ik weet niet eens of U tweede, derde of vierde jaars zijt. Bijdragen voor „De Spiegel” ontving ik nimmer en op de Societeit sprak U mij nooit. Ik ken alleen een grauwe stofwolk die door de Societeit dwarrelt met af en toe een uitstulping die mij met mijn voornaam aanspreekt.

Mijnheer van Monsjou, tegen die uitstulping geef ik dan een harden klap of een flinken schop, zoodat ze weer terug glipt

in de egale massa. Tot zoover zal het U wel duidelijk zijn. Ten overvloede zal ik U en Uw soortgenooten een goeden raad geven. Men spreekt geen ouderejaars aan met zijn voornaam zonder dat hij het U doet. Nu weet ik wel, dat ik hiermede erg conservatief en reactionair ben. Dat het heelemaal niet ethisch maar vreeselijk cru is. Maar in de 99 jaren dat dit ellendig conservatieve en reactionaire Delftsch Studenten Corps nu al bestaat is het nog niet voorgekomen dat de aankomende jongelieden hierop gewezen moest worden. Het zal U dan ook wel duidelijk zijn waarom ik niet van plan ben U de reddende hulp te bieden, die U vraagt. Hier valt niets meer te redden.

Mijnheer, ik ben geen beschermheer der ethiek, evenmin ben ik ooit als hoofdredacteur op Laga verschenen. Verder verwacht U ethiek met gevijg.

..... Jammer.

B. S.

Mijnheer de Hoofdredacteur,

Dat U in de Spiegel gastvrijheid verleend aan pennevruchten en uitingen van hoogen druk, dat is uitstekend, dat is Uw roeping. Er mag zelfs slag geleverd worden met alle beschikbare wapenen, waar is dat mogelijk in de wereld? Maar dat U gemaskerde insluipsels toelaat, dat is volslagen fout.

Neen, U kunt niet zeggen dat het tusschen de copie voor den zetter is geraakt, hoe onopzettelijk ook, want U heeft er Uw critisch oog over laten gaan en U hebt het met één — volslagen terecht — gebaar gequalificeerd, door het te zetten onder het hoofd „Belachelijk”.

Een dergelijk vlak rollend stukje, dat groote begrippen in populaire zinnen tracht te pletten tot zilverpapier om er een goedkope levensbeschouwing in te verpakken, kan niet geschreven zijn door een lid of oud-lid van de Redactie of door een geacht Corpslid. Zij toch hebben steeds de fierheid om hun glorierijke of blameerende scheppingen te dekken met hun naam of initialen.

Daarom Mijnheer de Hoofdredacteur, wie is de schrijver, of wie staat borg voor het ongeluk in het nummer van 30 November j.l., dat is ondertekend met het bloote: „Met hartelijke groeten, je vriend”? Het is gedrukt, dus moet het een vader hebben.

Ik hoop zeer, dat ik Uw kostelijke plaatsruimte niet vergeefs heb ingenomen.

H. C. VAN BEUSEKOM.

Mijnheer van Beusekom,

Kunt U zich voorstellen met welk een gespannen verwachting wij de post uit W. openen? Zou inderdaad nu de eenige literatuur, die een onzer redacteurs ontving en natuurlijk publiceerde, opdat eindelijk eens een flauw lichtstraaltje in de kennis over dit stoffig gebied mocht vallen, zou deze literatuur nu worden overtroffen? Dit vroegen wij ons af en zagen reeds de stofjes schitteren in het lichtstraaltje, dat zich verbreedde — wellicht? — zoodat men nu duidelijker kon schouwen in het duistere, zonder zelfs ellendige briefgeheimen te moeten prijsgeven. Het inspireerde een vriend van mij, wiens naam ik straks zal noemen, tot de volgende ballade:

Zij, die naar
Wageningen
gingen
hun kringen
vervingen
de Zot ophingen
onder het zingen
van
allerhande
nare
dingen.

Met vriendelijken dank voor uw reactie.

H. S.

DELFTSCHE SCHOUW

Vlijmscherp, blikkerend in de lampeschijn
Daalt het mes, zóó zal het komen
Dat het lellend vleesch in felle zielepijn
Etterig gespleten wordt; de atomen
Vleien zich links en rechts, om en om de snee
Net een scheiding in het haar,
Zooals de kapper dee.

Bah, wat een stank komt ons tegemoet
Een walglijke eierzucht, schoon goed verborgen
Dat trouwens is, wat ons denken doet
Aan zijn uitgestreken, flauwe, nette snoet.

van Lut,
— o gut —
als ooit het nut
van Schouw-geprut
hier is bewezen.

Als ooit geschut
de minieme fut
— het Corps is blut —
mag doen genezen.

Maar nee, ook deze stut
is weg en uitgeput
zoo fijn beschut
en ingedut
is 's Phoenix wezen.

Van Lutter,
Veel gesputter
Veel gepraat
Zonder daad
Sensueel ventje
Jij in 't Phoenix-tentje
E.T.V.
Snel tevrede
Phoenix' knecht
Veel te slecht.

Om de gebruikelijke tegencandidatuur niet te beïnvloeden,
wordt de Schouw op den 2den candidaat een week uit-
gesteld.

..., Mais l'art...

„Meneer, d'r is bezoek voor je. 't Is maar een gaar jochie hoor!”

Na deze critische mededeeling van de juffrouw snel ik de trap op en mij klinkt een zeer bekend geluid tegemoet, dat ik echter niet direct thuis kan brengen: „hi hi hi...”

„Hi hi hi, uch uch, hi hi hi... ha Ha HA!” Het werkt aantekelijk.

Op mijn bureau staat onderste boven een krant half overeind en daarachter wordt het onweerstaanbare genoegen geproduceerd. „Ha ha ha”, lach ik. Meteen zakt de krant en kijk ik in een blooslachend gezicht met twee geestige tintel-oogjes, het Zotje!

„Ha die ouwe Bs!”

„Ha die Zot! Kerel hoe lang is dat geleden... Waar heb je al dien tijd uitgehangen? Wat heb je gedaan?”

„Zwaar illegaal gedaan, zwaar illegaal. Maar dat is voorbij.

Nu kunnen wij onszelf weer bekijken in de Spiegel... Daar kom ik juist voor; ik kom je de eerste gewone Spiegel laten zien.”

„Dat is goed werk van je.” Meteen ben ik er gespannen in verdiept.

„Gek dorp hier,” ratelt hij door.

„Waarom gek?” stug.

„Er is maar één gracht, en daar komt niet eens lucht uit waar inspiratie in zit. Hoe kan je nu ooit voor de Spiegel schrijven wanneer ik er nu eens niet ben?”

„Schei uit, ik lees.”

„Ben je nou heelemaal niet wijs!” En met een vlotte pirouet grist hij de lectuur uit mijn handen.

„Je snapt er ook niets van. Wie léést er nu in zoo'n Spiegel?!”

„?????”

„Kijk.” Hij vouwt het blad dicht en duwt mij de voorpagina onder de neus. Hier staat een soort morseschrift: plaatje praatje, praatje plaatje. Floep! tweede pagina, builen... derde, een tierelantijn van schuimbekkend uitgestooten woorden... „Zie je?” Kratsj, vierde pagina... vijfde... advertenties.

„Heb je 't nu gezien? Dat is de clou. Vroeger las je het O.O.”

„O ja. Toen wij...”

„Toen wij?” kijkt hij ineens streng. „Toen jij!... toen was het ook niet alles.”

Ik bloos en geef hem een Alvana.

„Ja, ik heb de boel weer eens flink op z'n kant gezet”, vonk-oogt hij ineens.

„Kom, vertel weer eens een sterk verhaal.”

„Wel zoo'n nieuwe Redactie, Zotje, zeg ik, die kan je best eens bij de neus nemen.

Het zal zoowat een tien dagen geleden zijn, dat ik de redactiekamer binnenliep en daar de hoofdredacteur hoog in de pen zag zitten. Hij was zoiets aan het schrijven van „Drie jaar Zot zonder Spiegel”. Echte frontpage stuff. Daar hou ik nu heelemaal niet van en dat zei ik hem ook”.

„Maar er moet toch een hoofdartikel zijn, een soort excuus dat de Spiegel weer verschijnt?” zegt hij. „Wat moet er dan op? Een welkomstwoord, of een intrede van vijf stoepjes voor alle nieuwe redactieleden?...”

„Nee”, zeg ik.

„Of misschien een foto van ons zessen, om ons voor te stellen? Iets visueel neemt wel goed op.”

„Dat zou maar een donkere boel worden, want je kan tegenwoordig zelfs geen wit meer in 't zwart krijgen.

Nee, heelemaal niets. Je begint maar, je valt met de deur in huis, dan lijkt het of je er altijd al geweest bent. En hou je een open plaatsje, dan zet je er maar een flinke groote teekening neer. De rest bewaar je voor het Kerstnummer.”

„Stond je daar nu zoo onbedaarlijk om te lachen toen ik binnenkwam?”

„Ja en nee. Eigenlijk was het meer de pret dat ik mijzelf weer eens zag in mijn Spiegel”; dan fluisterend: „Ik ben wel even geschrokken, want ik had een grijs plekje boven mijn rechter slaap gekregen, van de drie grijze jaren. Daarom zet ik mijn kap nu wat scheef. Dat merken ze toch niet, want het is tegenwoordig mode.”

Ik knik begrijpend.

„Ze zeggen dat ik wat ouder ben geworden; maar ik voel me toch weer kiplekker, nu ik m'n Spiegel weer heb. Ik kan nu weer eens hartelijk om mijzelf lachen, dat doet je goed. Nu Bs, ze zitten al weer op mij te wachten. Tot ziens!”

„Dag Zot, laat mij niet in den steek.”

Nog even steekt hij zijn hoofd om de deur: „Waarom zeg je nu niet „Tabeh!”, dat doen ze hier in 't dorp toch ook?”

H. C. VAN BEUSEKOM.

VAN ONDER DE KRONEN

Het Bestuur van de Delftsche Studenten Sociëteit „Phoenix” stelt candidaat voor de functie van Commissaris de Heeren:

W. van Luttermvelt,

W. Muller.

Namens het Bestuur:

M. C. BRANDES, Secretaris.

Toespraak gehouden door Sint Nicolaas, ter gelegenheid van de viering van zijn verjaardag op Zaterdag 8 December 1945.

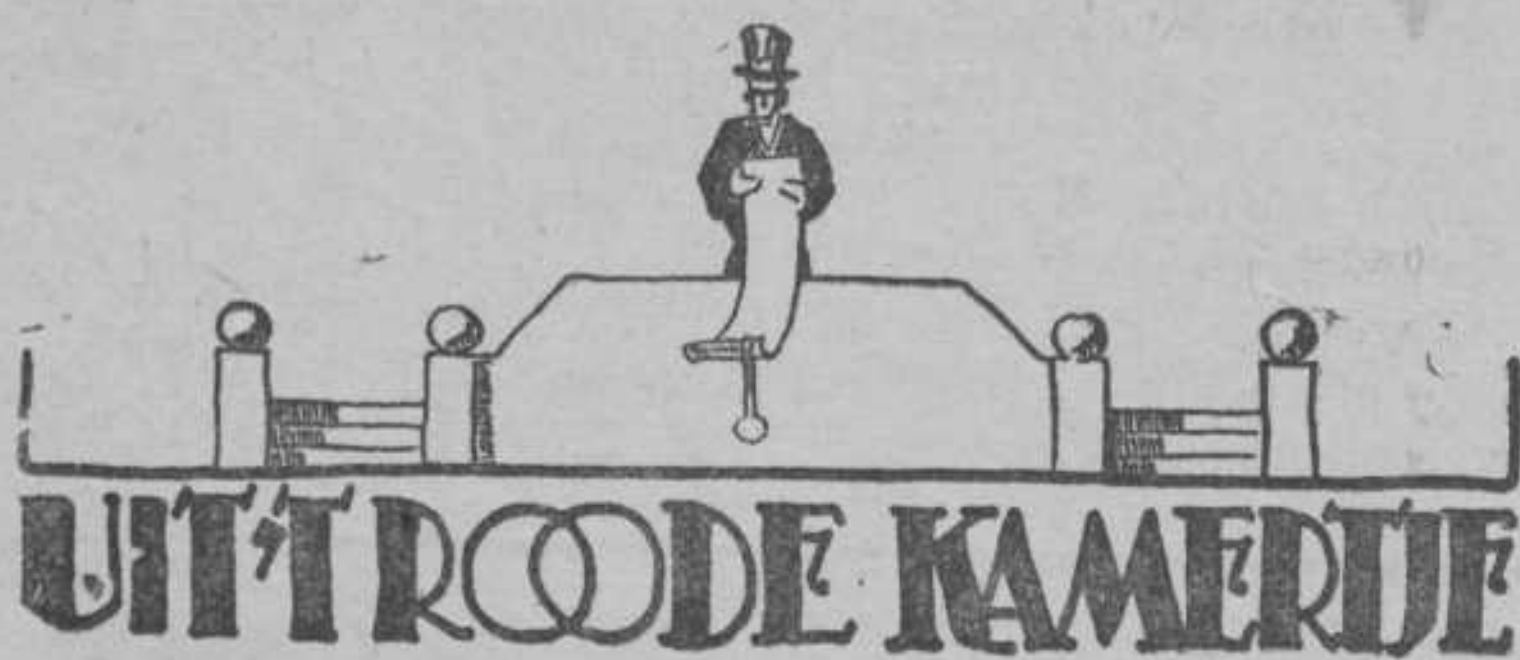
(Proeve eener officieele rede)

Mijne Heeren Eere-Pieten,
Mijne Heeren Oud-Pieten,
Mijne Heeren Zwarte Pieten,
Geachte Kinderen.

Niet zonder groote oorzaak spreek ik U allen bijna zonder uitzondering aan als kinderen, want op dit, mijn feest behoort een ieder zich kind te voelen en als zoodanig te gedragen. Immers, het ware feestvieren bestaat daarin, dat slechts wezenlijk voor U is, wat in wezen onwezenlijk is. Reeds hebt Gij bewezen U onwezenlijk te kunnen gedragen; dit prijs ik in U, doch ik zou U willen aansporen nog verder te gaan en niet verwezen te blijven staren naar het stadium waarin Gij U nu bevindt. Deze avond is een unieke gelegenheid om dit te verwezenlijken want nog zelden zal een dermate groot en gemêleerd — ja, merkwaardig gemêleerd — gezelschap zich van Uw waren aard hebben kunnen overtuigen. En is dit niet het doel van deze gemeenschap dat de een den ander leert kennen en met behulp van de verworven kennis voorthelpt en opvoedt? Bovendien is het veel gemakkelijker om zich en masse en als bloc te metamorphoseeren, temeer daar U zich niet gehinderd behoeft te gevoelen door de ongeloovige en onbescheiden blikken van buitenstaanders. Welnu dan, grijpt en graait en grist naar de noten welke mijne Pieten U zullen toewerpen; draagt den last van het gewicht der anderen, zingt liederen te mijner eere: 't lied woont slechts daar waar 't goede wordt volbracht. Verheugt U in mijn milddadige aanwezigheid, weest gelukkig en maakt gelukkig. En laten thans zij naar voren komen, die met mij hun geboortedag herdenken, opdat ik een lied uit hun mond hooren en een kus ontvangen kan.

(Eenige gelijkenis naar wezen of inhoud met reeds gehouden redevoeringen moet niet als een toevalligheid worden beschouwd).

G. M.

Op 7 December 1945 werden geïnaugureerd tot lid van het D.S.C.

Athmer J. C.
de Bakker P.
van Berkel J.
Biezenaar C. J.
Benjaminse J. M.
Bots J. M. J.
Bögels P.
van de Brekel A. A. M.
Berkhout A. J. J.
Bernarts H.
Crul B. A.
Crul J. J. J.

Cremers C. G. L. M.
van Dyck A. C. M. H.
van Drogenbroek J. M. N.
Diepenhorst A. B.
Engeler W. C. J. M.
van Eindhoven F. H. M.
Etienne C. F.
van Engelshoven J. H.
Fontein H. J.
Faase A. H.
Fortegies M.
Flapper J. A. F.

Felix F. J. H.
de Groot, Th. G. H.
Grilling J. H.
van Ginneken A. J. J.
Gribnau W.
ten Horn B.
Hellebreekers H.
Heukensfeldt Janssen
H. M. W. G.
Hibbel W. J.
de Haas H. M. F.
Hermens P. B.
van Heesewijk C. W. M.
Hassig H. J.
Heukensfeldt Janssen
H. V. P.
Hageman R.
Hoek W.
Hamer F. J. J.
Hilterman J. F.
Hijsbaub C.
Isporing J. J.
Jansen C. A.
Janssens H. F. A. M.
Jaartsveld G.
Jongen J. W. J.
Jongenelen J. O.
Kerstens J. B. S. M.
Koenders O.
Kaldenbach P. J.
Klaassen W. A.
Kaptijn J. P.
Kraft C. A. P. I. M.
Kroes N. A. M.
Kaptein J. J.
Knol C. F. A.
Koning A. B.
van Kooy, A.
Lafeber I. G. A.
van de Loo W. M.
van der Laan C. J. M.
van der Meer T. H. S.
Mijburg J.
Meijs J. J. C.
Molenaar J.
Meijers J. J.
Meier V.
Margrij J. J.
Mulder U. S.
de Monte L. J. H.
Nyenhuys H. J.
Nipper G. J. C.
van Nispen tot Pannerden
A. M.
Peute V. M. A.

Pieter G. F. M.
Pinekaers A. R.
Pels B. J. A.
Pruymboom J. G.
Philipse J. E.
Rietveld J. J.
de Rooy A.
Ruys C. J. C.
van Rossum J. J.
van Rossum J. Th.
Styntjes G. J. F.
Smeets H. P. J.
Schampers R.
Schoenmaker P.
Stikvoort C. E. M. F.
Smits J. H. A.
Stumpel L.
Smeets E. Th.
Span M. J. A.
Span R. H.
Schletman F.
Schletman H. A. W. H.
Spekens P. J. M.
Stoffels A. G. C.
Schouten C. J.
van Schaik J. J. L.
Schrakamp J. W. A.
Siemer M.
Sprangers H. A. M. K.
Smits van Waesberghen B.
Tool P.
Thunissen A. M. F.
Teunissen P. J. H.
Tielens A. H. A. J.
Taen Th. F. N.
van der Velden E. J. J. M.
Vcere F. P. C.
Voorendt Chr. J.
van de Wetering J. W.
de Wijs J. W. M.
Witteveen H. G.
de Wit G.
de Wolf L. C. M.
Wajee M. D. A.
van de Weyer J.
Wiegerinck F. J.
van Waayenburg K.
Wiegerink F. M.
Wesseling M. F. A. P.
Work J. M.
Wierese L. A. J. M.
Zandvliet L.
Zeegers J. A.
Zwetsloot A. B. C.
Zaaijer P. J.

Niet-leden S.V. of S.S.R. geïnaugureerd op 7 December.

Van Groningen F. P., Van Leeuwenhoeksingel 23, Delft.
Borleffs H., Delfgauwscheweg 22 A, Delft.
Krouwel J. W. A., Koornmarkt 17 A, Delft.
Rook B., 't Haantje 16 h, Delft (S.S.R.).
de Muinck Keizer J. M., Spoorsingel 46, Delft.
Sangster M., Achterom 3b, Delft.
Korteweg J. A., Markt 42, Delft.
Roëll R. J. H., Koornmarkt 38, Delft.
Keijser J. H., Van Leeuwenhoeksingel 22, Delft.
Hupkes H., Koornmarkt 38, Delft.
Schijns F. A., Brab. Turfmarkt 76, Delft (S.V.).
de Kroes J. L., Koornmarkt 43 A, Delft.
Van Ravesteijn J., Koornmarkt 38, Delft.
Van den Broek H., Voorstraat 27, Delft. Vacantieadres:
Singel 63, Dordrecht.
Swellengrebel J. H. W.,
Frijling J. D. F., Voorstraat 65, Delft.

Namens den Senaat,
W. H. VERLOOP, Secretaris.

D.S. Debating Club.

7 December j.l. zag de aula van de Technische Hoogeschool voor de vierde maal in dit jaar een bijeenkomst van de D.S.D.C. binnen haar scheefstaande muren werkelijkheid worden. Voor het eerst evenwel was er sprake van een verschijnsel, in de wandeling en handeling debat genoemd.

Reeds de intocht van een groot aantal belangrijke personen mocht veelbelovend genoemd worden. Nadat de voorzitter, als gewoonlijk, een uitvoerige inleiding had gehouden waarin hij, als gewoonlijk, a priori alle mogelijke tegenwerpingen tegen het beleid van het bestuur trachtte te weerleggen, kreeg Ir Lambach, voorstander van annexatie en ontwerper van een bekend vliegtuig, het woord.

Weliswaar zag de spreker in het feit dat er in ons land voor 25 milliard gulden aan schade is teweeggebracht door den vijand — een schade die door de Duitschers onmogelijk met grondstoffen, halfabrikaten of anderszins kan worden gecompenseerd — het voornaamste motief voor gebiedsuitbreiding, doch zijn sterkste argumenten putte Ir Lambach uit de kans, die Nederland thans zou hebben om het probleem van de overbevolking (in het bijzonder van de landbouwgebieden) op te lossen. Rekensommen werden in onnavolgbaar tempo afgedraaid; zoo zou ons land in het jaar 2000 ongeveer 200 inwoners per vierk. km tellen, de landbouwstaat Duitschland anno 1946 eveneens, indien de Nederlanders zich van een gebied ter grootte van circa 30.000 km² meester zouden maken. 3½ miljoen Duitschers werden zonder, althans met zeer weinig plichtplegingen over de grens gezet; dit niet bij wijze van wraak maar van rechtsoefening. Daarboven zou ons land veel gemakkelijker credieten kunnen verkrijgen in den vreemde, als het dubbel zoo groot werd. Kortom, het probleem was soortgelijk aan dat van de kolonisering der Wieringermeer, met dien verstande dat er in het onderhavige geval bovendien nog een straf voltrokken, compensatie voor geleden schade ontvangen en een bevolking van 3 à 3½ miljoen verdreven zou worden.

Toen was het pauze, beraadde men zich en lieten velen zich als debater inschrijven. Voorspelde dit laatste al weinig goeds voor den inleider, zijn stoutste vrees moet wel werkelijkheid geworden zijn gedurende het eigenlijke debat. Nadat er eerst enkele aanvallen op de peripherie van des sprekers betoog waren gedaan, werden spoedig de kernpunten van de inleiding slachtoffers der discussie. De goodwill van de groote, en voor dit vraagstuk zeer belangrijke en beslissende bondgenooten, die Nederland misschien zou verliezen door het stellen van den eisch tot gebiedsuitbreiding, kon nog een quantité négligeable vormen, de questies hoe aan mijnwerkers te komen voor het te bevolken gebied, hoe 200 landbouwende Duitschers te laten eten op elke vierkante km. van de besneeuwde toppen der Beiersche Alpen, hoe 3½ miljoen menschen te huisvesten in een nu al van daklozen uitpuilend gebied, waren dit zeker niet. En de inleider retireerde; Duitschland zou eventueel eenigen handel en industrie mogen bezitten; de Deutsche mijnwerkers konden voorloopig wel getolereerd worden; de 3½ miljoen moesten dan maar overzee emigreeren (beter zij dan de Nederlanders).

Dit was het moment voor prof. Veraart om op te staan en in een gloedvolle, doch wat te bombastische rede annexatiemethoden als onwaardig te brandmerken voor het land dat met Hugo de Groot recht boven macht stelt. Hierna deed Ir Lambach niet veel anders meer dan ietwat spijtig constateren dat „de bloem van de Nederlandsche jeugd” nog steeds een grooten mate van bezonkenheid bezat.

Om de opinie van de aanwezigen in cijfers vast te leggen werd er tenslotte gestemd over 3 stellingen:

1. Annexatie, zooals door Ir. Lambach gepropageerd (dus van een gebied zonder bevolking). Voor: 49; blanco: 14; tegen: circa 100.

2. Annexatie van een bepaald gebied met bevolking. Voor: 2.

3. Vorming van een zelfstandigen staat Neder-Saksen in het NW van Duitschland, welke opgenomen en opgevoed zou worden in het kader van een West-Europeeschen statenbond; een gedachte die ter vergadering naar voren was gebracht door den heer Herwig. Voor: 33; blanco: 70; tegen: 64.

Het resultaat van deze stemming moge teleurstellend geweest zijn voor den heer Lambach, toch kan hij troost en het bestuur van de D.S.D.C. trots putten uit het verloop van deze bijeenkomst. Er was belangstelling en er viel een begin van de ware debatmentaliteit waar te nemen.

G. M.

D.S.D.G. „Vrije Studie”.

Maandagavond j.l. werd onder auspiciën van de Fransche ambassade in de bibliotheek van de Societeit Phoenix een lezing, getiteld: „La resurrection de la France”, gehouden, waarbij het D.S.D.G. „Vrije Studie” als gastvrouw fungeerde.

De spreker, M. Gilbert Hamburger, toonde aan de hand van zeer vele en welsprekende, maar den duur eenigszins vermoeienden cijfers aan hoe ernstig Frankrijk er na de bevrijding aan toe was in economisch opzicht. Ondanks de eischen van de oorlogvoering (soms ook echter juist als gevolg daarvan; zie het verkeer) trad een herstel in en werden er allereergsten reparaties uitgevoerd met een snelheid, die bewijst dat Frankrijk nog steeds vitaal is. Niettemin zou het naar schatting nog wel een tiental jaren duren, voordat alle sporen van de bezetting en de gevechtshandelingen zijn verdwenen. Tenslotte werden er nog eenige vragen, die zich min of meer buiten het wel streng statistisch-economisch vlak waarin de spreker zijn betoog had opgebouwd, beantwoord.

G. M.

D.S.R.V. „LAGA”

Sluitingstocht.

Op Vrijdag 21 December zal de traditioneele sluitingstocht weer plaats vinden.

Door gebrek aan riemen is het helaas onmogelijk dat allen, zowel race- als fuifroeiers aan de eigenlijke roeitocht kunnen deelnemen.

Toch meent het Bestuur alle leden op het hart te moeten drukken mede te doen, aangezien een gezamenlijke lunch zal worden genuttigd op een nader aan te kondigen plaats. De leden, die niet zullen roeien dienen zich per fiets naar de plaats van bestemming te begeven.

Deelnemers worden verzocht zich op te geven vóór 19 Dec. 16 uur op de daarvoor bestemde lijsten, welke op „Laga” opgehangen zullen worden.

Namens het bestuur der D.S.R.V. „Laga”,
K. F. VALKEN, Secretaris.

D.S.S.G. & A.V. „Odin”.

Het Bestuur van D.S.S.G. & A.V. „Odin” kan U tot zijn buitengewoon genoeg mededeelen, dat het ondanks vele praktische moeilijkheden er in geslaagd is voor zijn actieve leden het volgende te organiseren:

SPORT	Schermen	Zwemmen	Boksen	Indoortr.	Turnen
Dag	Dinsdag Donderdag	Dinsdag	Woensdag	Woensd.	Woensd.
Uur	4-10	4 ¹ / ₂ -5 ¹ / ₂	8-10	5-6	4-5
Plaats	W & S zaal 135	Sportf. bad	U.L.O.school Rott.weg	idem	idem
Instructeur	Abrahams		Zuidervaart	Koers	idem
Verantw. Comm.	A.E.v.Mourik Markt 48a tel. 859	R. Rademaker Westpl. 43 tel. 2224	W. L. H. v. Helsdingen C.Fockstr. 29 tel. 2765	idem	idem
Contrib.	f 3,75 p.m.	f 0,45 p.X	f 2,00 p.m.	f 1,00 p.m.	f 1,50 p.m.
Aantal	50	15	20	20	15

De algemeene contributie bedraagt f 2.50 per jaar.

Het Bestuur hoopt dat zijn leden dankbaar gebruik zullen maken van de hun geboden gelegenheid.

Namens het Bestuur,
J. M. HEYNING, Secretaris.

Dat gebeurde hier.

Oorlogsreportage 1940-'44.

Het laatste Oorlogsjaar 1945

f. 1.95.

Nog beperkt leverbaar
Boekhandel Waltman

D.S.H.C.

Bij de jongste Bestuurswisseling op Dinsdag 4 December j.l. heeft het Bestuur van de Delftsche Studenten Hockey Club zich als volgt samengesteld:

F. Tellegen, President.
J. N. van Hall, Secretaris.
F. C. Wevers, Thesaurier.
H. Goozen Zijl, Commissaris A.
J. Willink, Commissaris B.

Namens het Bestuur,
J. N. VAN HALL, Secretaris.

DELFTSCHE STUDENTEN FILM-KRING

De plannen, welke reeds geruimen tijd in het Corps zijn ontwikkeld voor de oprichting van een film-kring, hebben thans vasten vorm aangenomen, zoodat op Dinsdag 18 Dec. a.s. de DELFTSCHE STUDENTEN FILM-KRING zijn eerste voorstelling zal organiseren.

De Film-Kring stelt zich ten doel de belangstelling voor de filmkunst te stimuleren en de leden nader te brengen tot de goede film. Daartoe zullen gevarieerde film-programma's samengesteld worden uit:

- 1e. Hoogtepunten uit de periode der zwijgende films, in het bijzonder de Fransche, Russische en Duitsche avant-garde films.
- 2e. Nederlandsche en buitenlandsche geluidsfilms.
- 3e. Belangrijke documentaire en wetenschappelijke films.

Voorts zullen bekende cineasten en film-theoretici uitgenodigd worden lezingen te houden en de belangrijkste films in te leiden. Het ligt in de bedoeling eens in de vier weken voorstellingen te organiseren, doch bij voldoende belangstelling zal dit ook vaker kunnen geschieden.

In afwijking van de oorspronkelijke plannen is de Film-Kring niet als onderdeel van de D.S.A.F.V., doch als zelfstandig gezelschap in het Corps georganiseerd, met een eigen bestuur, dat als volgt is samengesteld:

R. P. SCHOEMAKER, President.
E. TH. DOUWES DEKKER, Vice-President.
S. I. VAN NOOTEN, Secretaris.
K. A. BIEGMAN, Thesaurier.

De contributie bedraagt f 2.50 per jaar. Voorloopig zullen, op enkele uitzonderingen na, alleen de leden van het D.S.C. en de leden van het „Prinsenhof” aan de activiteiten van den Film-Kring kunnen deelnemen, het ligt echter in de bedoeling in de naaste toekomst ook de leden van S.V. en S.S.R., en in beperkte mate ook niet-ingeschrevenen aan de T.H., als buitengewoon lid toe te laten.

Op Vrijdag 14, Maandag 17 en Dinsdag 18 December zal het Bestuur telkens van 5 tot 7 uur n.m. in de voorzaal van de Societeit „Phoenix” zitting houden en op Maandag 17, Dinsdag 18 en Woensdag 19 December in het „Prinsenhof”, eveneens van 5-7 uur n.m. Belangstellenden kunnen zich dan opgeven voor het lidmaatschap, tevens zullen dan de

toegangskarten voor de eerste voorstelling verkocht worden. Deze voorstelling wordt gehouden op Dinsdag 18 Dec. in het „Delfia” Theater en wordt herhaald op Woensdag 19 Dec. voor de eerstejaars leden en de leden van het Prinsenhof.

Namens het Bestuur,
S. I. VAN NOOTEN, Secretaris.

Voorstelling op Dinsdag 18 December en Woensdag 19 December in het „Delfia” Theater om 11.30 uur n.m.

Programma:

„ARNHEM”, de leeggeroofde stad.

Een recente documentaire film, vervaardigd in opdracht van de Regeering, door de Nederlandsche Werkgemeenschap voor Filmproductie.

Regie: Paul Schuitema.

„ENTR'ACTE” een korte, geestige film uit de Fransche avant-garde periode.

Regie: René Clair.

„EXTASE”, een Tsjechische film met Hedy Kiesler (Lammarr). Regie: Gustav Machaty.

Toegang uitsluitend voor de leden van den Film-Kring.

Kaartverkoop op 14, 17 en 18 December van 5-7 uur n.m. op de Societeit „Phoenix” en op 17, 18 en 19 December in het „Prinsenhof”.

Toegangsprijs f 0.75.

U was op tijd met Uw inzending voor den ALMANAK. U komt dus zeker ook op tijd in de bioscoop? Om half twaalf gaan de deuren dicht!

